

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Der er risiko for, at vi snart overtræder forretningsordenen omkring det trafikpolitiske, men det er jo på baggrund af hr. Arne Melchior's bemærkninger vedrørende privatbaner, som ikke var private alligevel. Svaret skal hr. Klaus Hækkerup selvfølgelig have, og det er, at hvis en gruppe af medarbejdere – nuværende eller tidligere HT-chauffører, eller hvad det måtte være – slutter sig sammen, danner et selskab og byder i de udbudsrunder, der er, så skal de være mere end velkomne til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om nedlæggelse af statsamterne.

Af Poul Nødgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om nedlæggelse af amtskommunerne.

Af Poul Nødgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Fremskridtspartiet har genfremsat sine to lovforslag fra folketingsåret 1988-89 og tidligere folketingssamlinger, nemlig forslagene om nedlæggelse af amtskommunerne og nedlæggelse af statsamterne.

Udgangspunktet for, hvorledes den offentlige administration skal tilrettelægges, er naturligvis, hvilke opgaver det offentlige skal løse. Her må efter regeringens opfattelse gælde to hovedsynspunkter, for det første: Det offentlige skal alene tage sig af de opgaver, som borgerne ikke lige så godt selv kan klare. Derfor er det vigtigt altid kritisk at vurdere, hvilke opgaver stat, amter og kommuner beskæftiger sig med. For det andet: De opgaver, der så nødvendigvis skal løses af det offentlige, skal løses dér, hvor man gør det bedst og billigst og så tæt på borgerne som overhovedet muligt.

Ud fra disse ønsker bør strukturen tilpasse sig. Vi får kun den optimale løsning med lavest mulige skatter og største grad af tilfredshed ved at lade disse kriterier være afgørende for, hvilken offentlig myndighed der skal varetage de offentlige opgaver. Hvis samtlige de opgaver, som amterne udfører, lige så godt kan udføres af kommunerne eller borgerne selv, ja, så skal opgaverne lægges ud til kommuner og borgere, og dermed vil vi have nedlagt amterne.

På den anden side vil jeg gerne fremhæve, at man i en årrække siden 1970 har lagt mange og betydningsfulde opgaver ud til amterne. For blot at nævne ét eksempel: særforsorgen. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at udlægningen har ført til en væsentlig bedre forsyning end den, man kendte på de gamle, store statsinstitutioner. Integrationen af beboerne i samfundet, opbygningen af mindre bofællesskaber og oplæring til bedre at klare sig selv har i vidt omfang været amternes fortjeneste.

Alligevel har et udvalg fra Indenrigsministeriet foreslået en glidende decentralisering af de amtskommunale opgaver på det sociale område til kommunerne for at udnytte den nære klientkontakt til mere individuelle og integrerede løsninger så tæt på borgerne som muligt. Regeringen har endvidere fremsat lovforslag om at overflytte kompetencen ved tilkendelse af førtidspension til kommunerne. Ønsket er at udnytte den samlede viden, der findes i den kommunale socialforvaltning, og de alternative muligheder, der findes i form af revalideringsstøtte, på bedst mulige måde. Dette blot som eksempler.